

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di La Spezia (Italien) den 14. maj 2012 — Simone Gardella mod Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Sag C-233/12)

(2012/C 217/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di La Spezia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Simone Gardella

Sagsøgt: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 20, 45, 48 og 145-147 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 15 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser eller en national administrativ praksis, i medfør af hvilke en arbejdstager i en medlemsstat ikke kan overføre pensionsbidrag, som er blevet indbetalt til en socialsikringsordning i hans hjemstat, hvor han tidligere var forsikret, til pensionsordningen i et internationalt organ, som er beliggende på en anden EU-medlemsstats område, hvor han arbejder og er forsikret?
- 2) Skal det — også på baggrund af det ovenfor anførte — være muligt at udøve retten til at overføre bidrag selv i mangel af en særskilt aftale mellem den medlemsstat, hvori arbejdstageren er statsborger, eller arbejdstagerens pensionsinstitut på den ene side og det internationale organ på den anden side?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 14. maj 2012 — Sky Italia Srl mod AGCOM

(Sag C-234/12)

(2012/C 217/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sky Italia Srl

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (AGCOM)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4 i direktiv 2010/13/EU⁽¹⁾, det almindelige lighedsprincip og reglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om fri udveksling af tjenesteydelser, etableringsret og frie kapitalbevægelser fortolkes således, at de er til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem, der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv?
- 2) Er artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolket i lyset af artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, navnlig princippet om informationspluralisme, til hinder for de bestemmelser, som er indeholdt i artikel 38, stk. 5, i lovdekret nr. 177/2005, der fastsætter grænser for reklamesendetiden for selskaber, der udbyder betalings-tv, som er lavere end dem, der er fastsat for selskaber, der udbyder frit tilgængeligt tv, hvilket medfører en konkurrenceforvridning og fremmer skabelsen — eller styrkelsen — af dominerende stillinger på markedet for tv-reklamer?

⁽¹⁾ EUT L 95, s. 1.

Sag anlagt den 16. maj 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-237/12)

(2012/C 217/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Simon og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 4, i samt bilag II (A.1, A.2, A.3 og A.5) og III (1.1, 1.2, 1.3 og 2) til Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget⁽¹⁾, idet den ikke har sikret en korrekt og fuldstændig gennemførelse af alle de krav, der er fastsat i bilag II og III til det nævnte direktiv.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.